

Таксата е платена.

Година VI.

Варна, 4 Декемврий 1925 год.

Брой 22.

ВАРНАНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия. Телефонъ № 394.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства.	100 "
За частни лица и кооперации	50 "

ТАКСИ

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лева.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смѣтатъ за една публикация при повторение такситъ се удвояватъ.

предстоящото решение на съвѣта на Обществото на народитѣ.

Новинитѣ, които вестницитѣ отъ западъ ни донасятъ, идватъ да потвърдятъ правотата на нашата клауза по конфликта ни съ Гърция, който костваше толкова много жертви, както на държавата ни, така и на мѣстното население, което биде прокудено отъ огнищата си и ограбено отъ настъпилитѣ на наша територия гръцки пълчища. Не за пръвъ пѣтъ анкетни комисии сж установявали нашата невинностъ и правота, обаче отъ това, освенъ едно морално удовлетворение, което малко е можело да стопли жертвитѣ на гръцкия вандализъмъ, другъ резултатъ сж нѣмали. Тоя пѣтъ, обаче, анкетната комисия е изпратена отъ единъ международенъ институтъ, какъвто е несъмнено Обществото на народитѣ, а като така нейнитѣ констатации ще бждатъ предметъ на особено засѣдание на Съвѣта на Обществото на народитѣ, който въ качеството си на единъ международенъ органъ, стоящъ надъ отдѣлнитѣ народи, ще произнесе и своето решение. Ще разсжди коя отъ дветѣ държави е правата. Своето решение Обществото на народитѣ ще облече въ изпълнителна форма, като присжди на онеправданата страна обезщетение.

Вестницитѣ съобщаватъ дори за размѣра на обезщетението — 45 милиона драми. Като оставимъ на страна, че по въпроса, като още неразрешенъ, е рано да се говори по него, въ случая друго е обстоятелството, което искаме да истъкнемъ.

Самия фактъ на вмешателството на Обществото на народитѣ отваря нова страница въ историята на народитѣ. Това идва да докаже, че идеята на Великия Уйлсонъ, днесъ почва да добива реална форма на една организация стояща надъ народитѣ, която носи миръ и разбирателство помежду имъ, която гарантира, както територията, така и ступанското развитие на членоветѣ и — разнитѣ държави.

Решението по Гръцко-Българския конфликтъ е една проба за влиянието и силата на това Общество. Отъ правилното разрешениена тоя споръ и отъ влиянието на Обществото да приложи взетата санкция, ще зависи дали челоуѣчеството ще трѣгне по единъ новъ пѣтъ въ своитѣ международни отношения. Сложено е на разрешение участъта на една идея, която не е нова, но която много пѣти е претърпѣвала крахъ. Заседанието на Съвѣта на Обществото въ началото на тоя месецъ, ще разреши нашитѣ съмнения, като чрезъ своя вотъ ще трѣбва да отбие веднажъ за винаги желанието у по силния съседъ да мачка по-слабия. Ще даде възможность въ международно отношение да възтържествува не силния, което е било винаги до сега, а правия.

Прочие Българския народъ съ спокойствие чака присждата на Съвѣта на Обществото на народитѣ.

Н. Г. Н.

М. Бояджиевъ

Пътни болезни отъ София до Чамъ-Кория.

Заедно съ приятели, които искатъ да прекаратъ нѣколко време въ курорта „Чамъ-Кория“ тръгнахме отъ София съ автомобилъ въ 6 часа сутриньта.

Плтуваме край боровата градина, крайпътнигѣ дървета, на която сж потънали въ прахъ отъ извънредно голѣмото движение по тоя пътъ.

Стигнахме ханчето на IV клм., което при автомобилнитѣ съобщения е изгубило своето значение, като мѣсто за разходка. На 8 клм. пътя се разклонява: за Цариградъ и Самоковъ. Плтуваме по второто шосе. На 12 клм. е село Горублене, жителитѣ на което се занимаватъ изключително съ превозване на пѣськъ за грамадия строежъ въ София. Това занятие имъ носело добри печалби, споредъ единъ отъ нашитѣ съпътници. Наближаваме Панчерево, едно отъ мѣстата за разходка на Софиянци. Нѣма нѣщо много, което може да се каже за тоя курортъ, освенъ малката топла баня и нѣколкото вили, нищо друго отъ значение, освенъ градината „Абация“ чийто напитки, закуски и други развлечения привличатъ Софиянци въ часове на разтуха. Нѣколко километра подъ селото и юзината, въ която се добива електричеството посредствомъ падъ образуванъ отъ пробива на масива край рѣка Искъръ. Плтуваме по дефилето на тая рѣка, двата склона на която сж обрасли съ нискостѣблени дървета и радватъ охото на пътника. Честитѣ завои придаватъ още по-голѣма хубостъ на пътя. На 20 клм. на височината на склона е разположенъ малкия „Кокаленски“ манастиръ, сгушенъ въсредъ вековнитѣ дървета. Въ лѣво отъ манастиря, на срещния склонъ личатъ останки отъ „Асеновата крепостъ“. Виждете образа на Царь Фердинандъ, ми каза единъ отъ съпътницитѣ, и ми посочи една скала, която действително даваше илюзия за фигурата на бившия ни царь. На 25 клм. е баража, съ който е схваната водата на Искъра и чрезъ каналъ се отправя за пробива презъ планината, който дава възможностъ да се получи падъ на другата страна и добива електричество. Минаваме край селото Доленъ Пасарелъ, жителитѣ на което се занимавали съ кираджилъкъ, слабо земледѣлие и скотовѣдство. Следъ като изминахме около 1 клм. нагорнище навлезохме въ Вуйкинъ долъ, тѣй се наричала тази частъ на Искърското дефиле, което почва отъ с. Горенъ Пасарелъ и свършва отсамъ село Калково. Това дефиле е залесено и се пази като строго охранително, тѣй като склоноветѣ сж поч-

ти отвесни и разрушенитѣ камъни постоянно се свличатъ върху шосето. Автомобила върви бърже, завоитѣ сж много чести и картинитѣ постоянно се менятъ. Окото едва сварва да обхване всички прелести, които ни даватъ двата склона, въсредъ които минава тоя добре укрепенъ пътъ, построенъ по заповѣдъ на бившия ни царь и впоследствие откупенъ отъ държавата.

Минаваме презъ селото Калково и навлизаме въ Самоковското равно поле. Равно като тепсия, пространно дождето ти очи гледатъ и обрасло съ хубава зелена трѣва, като че ли е въ началото на месецъ Май. Окото се гали отъ тази зелена покривка на земята и не може да се нагледа на голѣмитѣ стада едъръ добитъкъ, който пасе по нея.

Ето и гр. Самоковъ, разположенъ въ подножието на Рила. Отъ дветѣ страни на шосето сж разположени нѣколко гатери за изготвяне на дѣски отъ донесенитѣ отъ населението борови трупове.

Влизаме въ града, който е съ тѣсни улици и стари здания. Сме на 60 клм. отъ София, още 6—7 клм., казва шофьора и ние ще бждемъ въ Чамъ-кория. Излизаме отъ града и предъ насъ се открива чудна гледна: Високитѣ върхове на предпланинитѣ и планината Рила, се издигатъ страхотно предъ насъ, най-високитѣ отъ които като че се сливатъ съ небето, Вървимъ по нагорнище. Отъ дветѣ страни на пътя мѣстността е обрасла съ широколистни дървета. Минаваме около километръ, откъдето гората почва да се изпѣстря съ борови дървета. Захласнати въ тая хубава гледка, незабелѣзахме момента, когато предъ насъ се изпречи величествената борова гора. Дѣха е затаенъ, очитѣ гледатъ, устата сж затворени и човекъ за моментъ се униса въ мира на Божествата, забравилъ всекидневнитѣ човешки грижи. Никой отъ насъ не смѣе да наруши гробната тишина въсредъ тия високи и прави като свещъ дървета. Тѣ сж тѣй правилно и хубаво наредени едно до друго, че се струва човѣку, какво човѣшка ржка ги е садила. Предъ насъ въ лѣво е първата вила на Франта. Не следъ много предъ погледа ни се изпречва дивно хубавата вила на Самовското Общинско Лесничейство. Човекъ не може да отмахне погледа си отъ нея, ако високитѣ борове и завоя, който прави пътя между тѣхъ, не я скриватъ отъ него. Не следъ много автомобиля трѣгва по надолнище и предъ насъ се откриватъ нѣколко вили, застроени околоръсть на едно малко равно пространство, наречено „Пясъка“. Тукъ се издигатъ още два частни хотели, двѣ бирарии, телеграфопощенска станция, три вили — вехти здания, собственостъ на Самоковската община и най-последно 5—6 бараки за продаване на разни продукти, които и тукъ, както и въ Варна грозятъ хубавото мѣсто за разходка на курортисти. Тукъ има

чешма съ два чучура отъ които тече хубава студена Балканска вода. Тръгваме пешъ за вилата на моя приятелъ. Вървимъ презъ гората, опияненъ отъ гледката на хилядитѣ дървета, които виждамъ въ лѣво и дѣсно на пътя, азъ не мога да повѣрвамъ на приятеля си, който ми обяснява, че гората е естествена и че е на 40—50 години. Единствено тукъ азъ видѣхъ звѣрската човѣшка ржка да не е проявила „своитѣ способности“ — Нито едно дърво не може да се отсѣче преди да е прегледано и отбелезано лично отъ лесничей. Стигаме до вилата. Хубава бѣла сграда разположена въ гората. Само около 300 м. пространство е изсѣчено за да има светлина, всичко на около е гора и само гора! . . . Седнахме да отпочинемъ. Не следъ много почувствахме хладината, която идваше отъ гората. Принудихме се да си облечемъ палтата и моя приятелъ шеговито ми подхвърли: — Тукъ не е Св. Константинъ, г не председателю, 10 метра надъ морското равнище. Тукъ сме на 1200 метра надъ морето и ако не е гората можахме да видимъ Вашия курортъ. Отпочивайки ние разговаряхме за курорта Чамъ-Кория. Той е основанъ преди 25 год. Гората е на Самоковската община, тя раздава мѣста на вечно ползуване за застрояване на вили като на всеки метръ застроено мѣсто въ миналото сж вземали по 30 ст. а сега 4 лева. Вилитѣ сж около 65. Застроени сж край шосетата, които водятъ отъ Пясъка къмъ различни пѣтища въ гората. Следъ войната не е застроена нито една вила, защото строежа е много скѣпъ. Мене не ме сдържа. Обзетъ съмъ отъ желанието всичко да видя. На моитѣ настоявания да тръгнемъ не ми отказаха. Вървимъ по пътя, построено пакъ отъ бившия ни царъ за двореца Царска Бистрица. Минаваме край казармата кждето е царската рота. Тукъ пътя се разклонява — една къмъ Царската Бистрица, другия къмъ двореца Соколецъ. Вземаме пътя за Царска Бистрица. Вървимъ всредъ все тѣй дивни борови дървета. Минаваме презъ рѣката Бистрица, която скачайки всредъ стрѣмнитѣ и навлеченитѣ камънаци се пѣни и шуми. Спираме да се нагледаме на тая омайна гледка. Тукъ се вѣди най-хубавата пѣстърва, ми каза приятеля ми. Потеглихме. Не следъ много вниманието ми се обърна върху едно дърво отъ рода на бороветѣ, но съ по тънки и жълтеникави листа. Какъ се казва това дърво, питамъ: Ларикса, ми отговарятъ. Донесено и засадено, по заповѣдъ на Царъ Фердинандъ. Разговаряйки стигаме предъ двореца Царска Бистрица. Чудно хубави постройки, средъ дворъ декориранъ съ интересни групи отъ скали обрасли съ алпийска разгителностъ. Следъ като разгледахме двореца и се нарадвахме на неговитѣ прелести отправихме се за мѣстността Бизонитѣ. Вървимъ

все по нагорнище. Минаваме 2—3 клм. и боровата гора взе да става по дребна и смесена съ широколисти дървета. Тукъ сме на около 1700 метра отъ морското равнище, а бора не издържа високитѣ и студени мѣста. На една поляка съ лѣво отъ пътя е застроена постройка, кждѣто прекарватъ лѣтото двата Бизона. Ние не ги видѣхме, защото преди нѣколко дни ги закарри въ зоологическата градина. Отъ тукъ се открива чудна панорама. Предъ насъ се разтилатъ хиляди борове всредъ които клокочи рѣка Бистрица. Дълго стояхме и се радвахме на тая ненагледна картина. Какъ ми се искаше тая гора да е при Св. Константинъ и Варна. Тогава, може би и безъ хинтерландъ нашия окръгъ щеше да се издигне икономически до положението, което заслужава. Следъ обедъ обиколихме повечето вили. Менъ ме интересуваше какъ е билъ посѣтенъ курорта. На този въпросъ зададенъ отъ менъ на г-нъ Д-ръ К., собственикъ на вилата, той ми каза: съвършено слабо. Кои сж причинитѣ, запитахъ азъ. Тѣ сж много, отговори той: — Голѣмитѣ дъждове, страхъ отъ разбойници и най-последно ужасната скѣпотия на квартири и хранителни продукти—тукъ 1 кгр. бѣлъ хлѣбъ се продава 20 лв. Тия обяснения ми направиха тежко впечатление. Тоя курортъ, съ божествени хубости, трѣбваше да замре поради неразумността на собственицитѣ на вили и заведения. Мина ми презъ ума, какво чака Варна като курортъ при лакомията на Варненци, която се отбелеза тая година. На всички е известно, че Варна, като търговски градъ замира. Оставатъ пристанище и съоръженията му за милиони лева неизползувани. Бждащето на Варна е само въ издигането ѣ като курортъ по европейски образецъ. Но какво правимъ ние за това? Почти нищо. Но което е още по лошо, то е, че когато общината и Пост комисия правятъ свѣрхчовешки усилия, за постигането на горнята цѣль, нейното гражданство нехае и се е забравило въ своето желанне за бързо завогатяване отъ курортиститѣ. Варненци, пазете се да не изпаднете въ положението на собственици на вили въ Чамъ Кория. Знаете, че бждащето на Варна е въ Вашитѣ ржце и само благоразумието Ви и Вашия тактъ може да я издигне на висотата, която заслужава, като единствена Балканска Крайморска Царица!

Н. Ивановъ, окр. провер.— Варна.

Районенъ театъръ.

(Продължение отъ брой 21).

За да не се изостави тая хубава идея, изнасямъ я на общественна преценка и подемя, като

и прави своитѣ бележки по проекто-правилника на Съюза, съобщенъ въ кратка форма, заедно съ предложението му до Постоянната Комисия, както следватъ:

1. Постоянния комитетъ, състоящъ само отъ окръженъ управителъ, прѣдседателя на окръженъ съветъ и градския кметъ на центъра, е недостатъчно застъпенъ. Трѣбва да се усили и още съ учители по литература, журналисти и художници, иначе контрола ще бѣде, освенъ илюзоренъ, поради туй че първитѣ три длъжностни лица, особено окръженъ управителъ и градския кметъ, сж постоянно ангажирани съ своитѣ служебни грижи, но и недостатъчно ефикасенъ, тъй ката трѣбва да има познавачи на сценичното искусство, за да не бѣде Комитета подвежданъ отъ заинтригувани режисьори и артисти.

2. Даденото право, изключително и само на директора-режисьоръ, „за пълното и автономно управление“ на районния театръ, е твърде голѣмо и опасно. Това автократическо положение съвсемъ нѣма да допринесе за преследването „автономно“ управление, покрай и чрезъ което да се издигне на една висота нашия театръ. Напротивъ. При такъвъ единъ съ голѣми и неограничени права и съ „вето“ Директоръ-режисьоръ ще се създаде безъ друго една групичка на близки и сервилни „другари“ и сателити, което ще тормози и пречи на млади и способни хора да се проявятъ като артисти.

Изключителното право на Директоръ-режисьора за уволняване, назначаване, наказване и пр. на персонала съвсемъ не е отъ естество да подобри въ морално и художествено отношение театъра. Властта, и то при такава деликатна работа, съсредоточена въ единъ човѣкъ, ще укаже лошо влияние и ще даде отрицателни резултати, защото нѣма непогрешимъ човѣкъ и идеаленъ Директоръ-артистъ, който да се е отърсилъ отъ театрални предраждаци и дразги и да не се подава на лошитѣ и пагубни за всички артисти клюки и съревнования непочтенни.

Моитѣ адмирации къмъ изкуството и поклонъ предъ скромнитѣ му трудолюбиви и заслужили труженци, но фактъ неоспоримъ е, че въ и около театъра все има „нѣщо гнило“, което спѣва, пречи и на искусство и на отношения между артисти.

Пълното автономно управление на театъра предполага и изисква участието въ него на всички сили, които рабонятъ тамъ и за издигането на който те всички полагатъ своитѣ грижи и сили и даватъ своята данъ, защото сж свързани съ него и духовно и материално.

За управлението на театъра, подобрието на артистически персоналъ, подготовката и издигането на последния, трѣбва да се подложатъ грижи

въ по-пълненъ и демократически духъ. Тукъ трѣбва да се притяпватъ и всички ония страсти и стремления на артисти при домогвания за незаслужено изпъкване, за фаворизиране, или преследване и пренебрегване свои колеги — въобще да се тури преграда на всичко пагубно за театъра, като се даде широкъ просторъ и възможност за подобрене и всичко способно и талантливо да се прояви и издигне.

3. Репертуара на театъра да се реди отъ артистическия съветъ при театъра по насока и одобрение отъ театралния комитетъ.

При избѣра на пиеси, да се има предъ видъ мѣстнитѣ условия, масата, за която е предназначена пиесата, политическото положение на страната, мнението на родителско-учителскитѣ комитети относно младежъта и редъ други условия, диктувани отъ времето.

4. При издрѣжката на театъра ще трѣбва да се обърне най-голѣмото внимание за издрѣжката на персонала предъ всичко, за да се даде възможност на артиститѣ да се отдадатъ на изкуството спокойно и съ всичкия си жаръ и заработятъ и за самообразованието си.

5. За артисти да се подбератъ и приематъ хора способни и младежи съ интелектъ и заложби, като се държи смѣтка и за тѣхния моралъ.

Да се забравя, че въ театъра нѣма мѣсто за клоуни и баластъ и че той не е приютъ за подслонъ и изхранване на протежета-некадърници и чужди на сцена и изкуство.

Само при тия условия ще се очакватъ общо отъ театъра добри резултати и частно отъ артиститѣ — интелигентностъ, вѣщина и художество.

Ще чакаме да чуемъ ехото и въ провинцията и, ако стане нужда, ще се повърнемъ на подробности по въпроса.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

М. В. Р. Н. С.

Окръжно Преп.

Отдѣление

Администр. Изборно

До г. г. Окр. Управители

№ 13392

въ Царството.

20 ноември 1925 г.

София.

По заповедъ на г. Министра и въ допълнение на окръжното предписание № 10407 отъ 16 септември т. г., веднага заставете Окръж. постоянна комисия и общинитѣ (градски и селски) въ окръга Ви да се абониратъ на „Фонда стопанскѣ архивъ“, основанъ при Министер-

ството на Търговията, Промислеността и Труда (отд. бюджетно контролно).

Абонамента ще почне да тече отъ началото на идната финансова 1926/1927 година, за което въ бюджетитѣ на окръга и на общинитѣ трѣбва да бъде гласулатъ и утвърденъ нуждния за целта кредитъ, въ размеръ най-малко по 1000 лева въ окръжния бюджетъ и отъ 50 до 800 лева въ бюджетитѣ на градоветѣ и селата, споредъ средствата на последнитѣ.

За текущата финансова 1925/926 година, обаче, всичкитѣ изборни учреждения ще се издѣлжатъ на фонда, съгласно окр. № 10407 отъ 16 септемврий т. г., въ видъ на помощъ, която ще се изпраща направо въ Министерството на Търговията, Промислеността и Труда (отдѣл. бюджетно-контролно), а не въ Министерството на Вътрешнитѣ Работи и Народното Здраве, както нѣкои селски общини вече го направиха и съ това създадоха излишно волене на преписка. Нека това нареждане до изборнитѣ учреждения бъде подчертано

Повторно Ви се вменява въ дългъ да следитѣ за изпълнението на настоящето окръжно и на това № 10407 отъ 16 септемврий т. г.

Главенъ секретаръ: Разувановъ.

Начелникъ на отделениято: Т. Христовъ.

Вѣрно,

за Началникъ на отделениято: Ив. Тончевъ.

ВАРНЕНСКО

Окръжно Управление

№ 8224

26 ноемврий 1925 г.

Варна.

До Варненската Окръжна Постоянна Комисия, Варненския и Провадийския общин. кметове, Варненския и Провадийския окол. началници.

За изпълнение.

Окр. управителъ: С. Дончевъ.

Секретаръ: Ст. Коларовъ.

№ 2407

Настоящото въ преписъ се изпраща на г. г. Общинскитѣ Кметове на Варненския окръгъ, за изпълнение

гр. Варна, 1 декемврий 1925 год.

Председателъ: М. Бояджиевъ

Секретаръ: М. Ботушаровъ

БЪЛГАРСКА
Центр. Кооперативна
Кредитенъ отдѣлъ
№ 41806
ноемврий 1925 г.
София.

Преписъ Окръжно

До Окръж. Пост. Комисия
Варна.

Господа,

Известно Ви е, че законътъ за кооперативния строежъ на основни Народни училища бѣ вотиранъ и приетъ твърде късно, а така също че обнародването му се сvari много отъ градскитѣ и селски общини, както и окръжни Постоянни комисии съ утвърдени вече бюджетти за финансовата 1924—925 година.

Поради това обстоятелство тези общини и окр. Постоянни комисии за сжщата година не бѣха предвидели съгласно точка „а“ и „б“ по чл. 2 на закона следуемата се 2⁰/₀ вноска върху редовния си приходенъ бюджетъ, а г. г. Окр. Управители или Окр. Постоянни комисии при утвърждаване бюджетитѣ на общинитѣ не спазиха повеленията на чл. 6 отъ сжщия законъ.

Горното като съобщаваме, и въз основа нареждането на Министерството на Народното Просвѣщение съ писмото му отъ 11 ноемврий т. г. подъ № 28889, молимъ окр. Постоянни комисии да разпоредатъ щото въпроснитѣ общини и Постоянни комисии да предвидятъ и въ последствие внесатъ въ Банката на пропусната 2⁰/₀ вноска за финансовата 1924—925 година, въ бюджетитѣ си за предстоящата финансова година.

Г. г. Окр. Управители или окр. Постоянни комисии при утвърждаването бюджетитѣ на общинитѣ или своитѣ за предстоящата финансова година да следятъ за спазването на горното нареждане на Министерството (чл. 6 отъ закона).

За направеното отъ своя страна разпореджане, молимъ окръжнитѣ Постоянни комисии да оведомятъ Банката.

Съ поздравъ

Българска Централна Кооперативна Банка

Администраторъ:

Директоръ:

№ 2414

Настоящото се изпраща въ преписъ на общинскитѣ Кметове въ окръга за изпълнение.

гр. Варна, 2 декемврий 1925 год.

Председателъ: М. Бояджиевъ

Секр.-бирникъ: Г. Атанасовъ

ДЪРЖАВНАТА

Подв. Земл. Катедра До Господина Председателя
№ 1966 на Окр. Постоянна Комисия
16 ноември 1925 г. Тукъ.
гр. Варна

Същел да се постигнатъ максимумъ резултати по отношение повдигането на ново лозарство въ окръга при разлаването на облагоденени Американски лози, производство на комисията Ви, необходимо е, Г-въ Председателю, да се постъпи по следния начинъ:

1) Да се даде срокъ по възможностъ не по-дълъгъ отъ 15 декември т. г. въ който всеки желающъ жителъ на селата, влизащи въ състава на окръга Ви, да получи лози отъ комисията Ви, да подаде заявление отъ което да се вижда какво количество и отъ кой сортъ подложка лози иска. Съ изтичането на срока заявленията подадени отъ жителитъ на Варненската околия да се изпратятъ въ катедрата ми, а тия отъ жителитъ на Провадийската околия — въ агрономството въ гр. Провадия.

По така изпратенитъ заявления въ срокъ до 15 януарий идущата 1926 г. ще се приематъ непосредственъ прегледъ. Този прегледъ ще има за целъ да установи: 1) Реголвано ли е или не мѣстото на молителъ и ако да, то какво е неговото точно пространство. 2) Кой сортъ подложка е най-подходяща, а също така и сортоветъ на присадницитъ.

Подчертавамъ, че такъвъ единъ прегледъ е отъ твърде голѣмо значение защото ще да може съ положителностъ да установи не само подходящата подложка, но и подходящитъ сортови грозда, което тоже е отъ голѣмо значение, тъй като ще да може да се гарантира на стопанитъ на лозята пълното узрѣване на гроздето, като се избегне застъпването на сортоветъ, които немогатъ да узрѣватъ въ по-високитъ мѣста, както е случая съ димята и др. или неуспѣватъ въ нискитъ и валежни мѣста, както това е съ гъмгата и пр. отличаващи се съ голѣмата си чувствителностъ къмъ болестта омдиумъ и пр. Също така ще се избегне засаждането на лози въ скоро (пресно — недобре слегнато) реголвано мѣсто, при каквото % на неприхващането на лозето, често особено въ сушава пролѣтъ и лѣто, е доста голѣмъ,

Съ това Комисията Ви ще бжде улеснена твърде много при извършването на самото разпределение на лозитъ между молителитъ, което грѣбва да се извърши не по-късно отъ 25 януарий идущата 1926 год.; като своевременно се съобща на същитъ количеството на отпуенитъ имъ лози, съ което пъкъ ще се даде възможностъ на всички ония, на които не се от-

пушатъ лози, както на ония, които само отъ части се удовлетворяватъ о време да могатъ да си набавятъ отъ другале необходимото имъ количество лози. Само така ще могатъ да се запазятъ най-добре интереситъ на лозаритъ, които ще иматъ възможностъ да се снабдятъ отъ пазаря „пипниериститъ“ съ доброкачественъ посадоченъ материалъ, какъвто обикновено вече къмъ 15 февруарий не остава подбира се, като и значително поскѣпва.

Директоръ: Пововъ.

Специалистъ: Антоновъ.

Настоящето при начисъ се изпраща на общинскитъ кметове въ окръга за разгласяване и точно изпълнение

За резултата да се уведоми комисията.
гр. Варна, 2 декември 1925 год.

Председателъ: М. Бояджиевъ
Секр.-бирникъ: Г. Атанасовъ.

М. на З. и Д. И.
Отдѣление на водитъ
Воденъ Синдикатъ
„ТИЧА“

№ 11
11 ноември 1925 г.
гр. Шуменъ.

Окръжно

До Г. Г.
Общинскитъ Кметове
въ Варненски окръгъ.

Умоляватъ се всички г. г. общински кметове отъ Варненския окръгъ да наредятъ веднага да ни бжде отговорено, какъвъ е броятъ на жителитъ въ общината имъ.

Въ отговора да не се съобщава броятъ на жителитъ по преброяването презъ 1920 год. понеже отъ тогасъ сж изтекли вече 5 години и сигурно въ числото на жителитъ ще има чувствителни промѣни. Ето защо ще се стремитъ да ни дадете най-последнитъ и възможна най-точнитъ цифри.

Ако общината е съставна да се съобщаватъ по отдѣлно жителитъ на всеко село, както и общия сборъ.

Председателъ: В. Ефтимовъ.
за Секретаръ: Ф. Василевъ.

Житно тържище.

Варна 2.XII. 1925 г.

Зимница.	6.18 лв. до 6.33 лв. за кгр.
Бобъ	5.30 лв. до — лв. за кгр.
Кукурузъ	3.50 лв. до 3.98 лв. за кгр.
Фий	4.75 лв. до — лв. за кгр.

Пристигнали вагони: 7 зимница, 54 кукурузъ, 2 бобъ и 1 фий.

Продадени вагона 29 кукурузъ и 2 бобъ.

Ени-Къойско Селско Общинско Управление.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 4081**

с. Ени-къой, 30 ноемврий 1925 г.

Ени-къойското общинско управление обявява на интересующитѣ се, че съгласно проток. решение № 20/8 отъ днесъ, на 15 декемврий т. г. отъ 9 до 11 часа преди обѣдъ, ще се състои търгъ въ канцеларията на общинското управление, за доставка на канцеларски материали, по доброволно съгласие.

Доставката възлиза на 10,000 лева.

Желающитѣ да участвуватъ могатъ да прегледатъ поемнитѣ условия и наддаватъ.

За участие въ търга се изискватъ 50% депозитъ.

Всички разноски по публикация на настоящето, обгербване договора и др. сж за смѣтка на доставчика.

Кметъ: Т. Минчевъ.

151—1—1 Секр.-бирникъ: Ск. Еневъ.

Сарж-Гйолско Селско Общинско Управление.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 2818**

с. Сарж-Гйолъ, 24 ноемврий 1925 г.

Общинското управление обявява на интересующитѣ се, че подъ надзора на сжщото се намира следния безстопански „юва“ добитъкъ:

1) Конче на 2 години, женско черъ косъмъ, на бутищата си има следи отъ ухапване, челото малко бѣло.

Ако стопанина му въ срокъ отъ 41 день отъ днесъ не се яви съ редовни документи за да си го получи ще се продаде на публиченъ търгъ за въ полза на общин. каса.

Кметъ: Дим. х. Продановъ.

149-1-1 Секр.-бирникъ: В. Димовъ.

Бѣлевско Училищно Настоятелство — Варненско.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 32**

с. Бѣлево, 21 ноемврий 1925 г.

Понеже обявенитѣ съ обявления № № 8 отъ 24 I 1925 г. и № 27 отъ 4 ноемврий 1925 г. търгове за отдаването подъ наемъ училищната тухларница въ мѣстността „Мънастиря“ не се състояха по неявяване на конкуренти, и на основание алинея II отъ буква „н“ на чл. 156 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията обявява се на интересующитѣ се, че отъ 27 т. м. до 5 декемврий т. г. включително гореканзаната тухларница ще се отдаде подъ наемъ по доброволно съгласие.

Интересующитѣ се могатъ всѣки прижитственъ день да прегледатъ поемнитѣ условия, които се намиратъ въ училищната канцелария и предявятъ условията си.

Всички разноски за публикация и гербъ сж за смѣтка на наемателя.

146—1—1 ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Сарж-Гйолска Общинска Скотовѣдна Комисия.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 2821**

с. Сарж-Гйолъ, 26 ноемврий 1925 г.

Общинската скотовѣдна комисия обявява, че на 6 декемврий т. г. отъ 10 до 12 часа въ канцеларията на общинското управление ще се продава на публиченъ търгъ единъ бракуванъ нерезъ на 3 години, добре угоенъ, около 150 кгр. живо тегло.

Първоначална оценка 2500 лева.

Желающитѣ да го купятъ да се явятъ и наддаватъ.

Разноснитѣ за публикации и др. сж за смѣтка на купувача.

Председателъ кметъ: Дим. х. Продановъ.

150-1-1 Секр.-бирникъ: В. Димовъ.

Варненска Окр. Постоянна Комисия**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 4143**

гр. Варна, 3 декември 1925 г.

Варненската окръжна Постоянна комисия отдава на овчари пашата въ свободнитѣ мѣста на окръжното стопанство „Св. Константинъ“ за времето отъ 10 того до 1 априлъ 1926 год. Желаящитѣ такава могатъ да се явятъ въ Постоянната комисия най-късно до 8 того включително 4 часа следъ обѣдъ да дадатъ своитѣ оферти. Следъ тази дата офертитѣ не се приематъ и пашата се възлага на оня, който даде най-високъ наемъ, кози не се допусчатъ.

Председателъ: М. Бояджиевъ-

155—1—1 Секр.-бирникъ: Г. Атанасовъ

Козлуджанско Общинско Управление — Варненско**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 2228**

с. Козлуджа, 26 ноември 1925 г.

Кметството обявява, че на 30 декември т. г. въ канцеларията на общинското управление ще се продадатъ чрезъ публиченъ търгъ 21 празни общински мѣста въ кв. кв. №№ 63-а и 63-б на селото Козлуджа за постройки на дюкяни.

Мѣстата сж регулирани, парцелирани на парцели отъ по 80—140 кв. м. и сж разположени въ центъра на селото, въсредъ чаршията, край самото шосе Варна—Шуменъ.

Наддаването ще стане на кв. метъръ и въ левове безъ дробни.

Поемнитѣ условия и плановетѣ сж на разположение на интересующитѣ се всѣки присъственъ день и часъ.

Чл. чл. 125 и 127 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията сж задължителни.

Кметството ще отговаря на всички за-

питвания, които биха му се отправили отъ лица вънъ отъ Козлуджа, стига да прилагатъ таксата въ марки за отговоръ.

Кметъ: Д. Златевъ.

152—1—1

Секр.-бирникъ: Н. Скърчевъ

Ботевско Училищно Настоятелство — Варненско.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 20**

с. Ботево, 26 ноември 1925 г

По неявяване конкуренти търга за даване подъ наемъ на училищнитѣ непокрити имоти оповестенъ съ обявление № 15 отъ 22 октомври, не се състоя.

Обявява се на интересующитѣ се, че сжщия търгъ ще се произведе на 22 декември 9 часа предъ обѣдъ въ училищното помещение за време отъ 1 януарий 1926 год: до 31 декември 1927 год. за следнитѣ училищни имоти:

- 1) Нива „Надъ каваклията“ 33 декара.
- 2) Нива „Брѣстака“ 12·5 декара.
- 3) Нива „Надъ брѣстака“ 24·1 декара.
- 4) Нива „Сигменлеръ сѣртъ“ 14·1 дек.
- 5) Нива „Камъкъ тарла“ 15·3 декара.
- 6) Нива „При лозята“ 16·8 декара.
- 7) Нива „Боювата чешма“ 11·7 декара.
- 8) Нива „Гюлекъовски вратникъ“ 5·6 дек.
- 9) Нива „Сакъръ меше“ 7 декара.
- 10) Нива „Св. Марина“ 1·9 декара.
- 11) Нива „Св. Марина“ 2·8 декара.
- 12) Нива „Св. Марина“ 6·8 декара.
- 13) Нива „Св. Марина“ 10 декара.
- 14) Училищно стопанство — нива „Св. Марина“ 30 декара.

Залогъ за правоучастие въ търга 50/0 върху първоначалната оценка.

Желаящи да взематъ участие въ търга да се съобразяватъ съ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Публикацията на настоящето е за смѣтка на конкурентитѣ.

154—1—1

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Печатница „Войниковъ“ — Варна.